

عنوان مقاله:

انتقال تکنولوژی جدید نخود دیم در مزارع زارعین استان لرستان

محل انتشار:

اولین همایش ملی حبوبات (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 3

نویسندگان:

پیام پزشکیپور - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی لرستان

حسین پیرداده - مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی لرستان

طهماسب حسین پور - سازمان جهاد کشاورزی لرستان

محمدرضا جهانسوز - دپارتمان زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران، کرج

خلاصه مقاله:

قسمتهای زیادی از نواحی ایران دارای شرایط آب و هوایی خشک و نیمه خشک می باشد. بارندگی سالیانه کشور ایران در حدود 250 میلی متر است که تقریباً 1/3 متوسط بارندگی جهان می باشد. حدود 165 میلیون هکتار (11/2 درصد) آن جهت تولید محصولات زراعی به زیر کشت می رود که از این مقدار 6/3 میلیون هکتار (34%) به صورت دیم کشت می شود. در نواحی دیم فقط 1/2 میلیون هکتار آن بیش از 400 میلی لیتر بارندگی دریافت می کند. تولید لگومها بالاخص نخود در شرایط دیم بسیار پایین است (با متوسط 450-500 کیلوگرم در هکتار برای نخود)، که دلیل اصلی آن استرسهای محیطی مانند (سرما، گرما و خشکی)، عدم دسترسی به واریته های مناسب، مدیریت نامناسب، و دانش پایین کشاورزان ایران می باشد. دو روش انتقال تکنولوژی جدید شامل اجرای آزمایشات آنفارم و بکارگیری توصیه های لازم می باشد که توسط این دو روش اطلاعات از تحقیقات به کشاورزان منتقل می شود که در نهایت باعث افزایش تولید می گردد. به منظور انتقال یافته های تحقیقاتی جدید که شامل واریته های جدید و تکنولوژی تولید محصول می باشد. سازمان جهاد کشاورزی و مرکز تحقیقات کشاورزی لرستان اجرای 70 هکتار را در سال 82-1381 در لرستان به عهده گرفت. نتایج تحقیقات و تکنولوژی با هم که شامل ارقام مناسب، مدیریت محصول، بکارگیری ماشین آلات، تاریخ کاشت، فاصله ردیف، جایگذاری کود و مقدار آن، کنترل علفهای هرز، کنترل بیماریها، کاشت و برداشت مکانیزه نخود، زمان کاشت (کاشت زمستانه نسبت به کاشت بهاره) در شرایط دیم بکار گرفته شد. هر دوی اجرای عملیات سنتی و یافته های توصیه شده برای تولید محصول توسط کشاورزان انجام گرفت. نتایج، تفاوت معنی داری بین انتقال تکنولوژی به مزارع (TTF) نسبت به مزارع با مدیریت کشاورز (FMF) نشان داد. در طول فصل زراعی مزارع بررسی شدند و توصیه های لازم به کشاورزان داده شد. داده های زراعی مختلف گزارش شده، اما مقایسه نهایی بر اساس عملکرد دانه در TTF و FMF می باشد. در هر محلی که نخود کشت شده 9 عملیات نهایی بر اساس عملکرد دانه در TTF و FMF مقایسه شدند. نتایج تفاوت معنی داری بین دو نمونه عملیات با پکیج توصیه شده نشان داد. عملکرد دانه TTF نسبت به FMF در حدود 69 درصد افزایش عملکرد داشته که از 30 تا 144 درصد افزایش عملکرد گزارش شده است. این نتایج معین می کند که عملکرد می تواند به صورت پایدار افزایش پیدا کند بوسیله بکارگیری توصیه ها و مدیریت زراعی در شرایط دیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/54484>

